

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

વિશ્વાતુન્નભી

(સદ્ગુરૂાંદ્રાહા અલયથે વ સદ્ગુરુમ)

ઇન્દ્રાંગી મધ્યેતુંવ વ ઇન્દ્રાંગી મધ્યેતુન

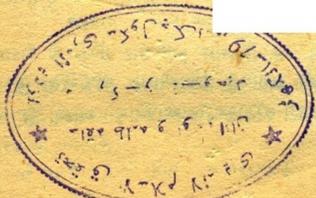

: લેખક :

ડોક્ટર મસઉદુદ્દીન ઉસ્માની

એમ.પી.એ.એસ. (લખનવ)

ઇન્ડિયા ઉલ્લંઘે હીનીયા (વિશ્વાતુન્નભી મહારિસ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

વર્કાતુનનખી (સલ્લાહ્લાહો અલયહે વસલામ)

નહુમેહો વનોસલ્લી અજા રસુલોહ્લ ઠરીમ

અમાભાદ,

ઉમ્મતે મુહમ્મદિયાતું નસીબ કે કુર્ચાન અને હીલ તથા સહાખાની સવાનુમતિથી વર્કાતુનનખી સલ્લાહ્લાહો અલયહે વસલામનો ઉદ્દેશ ગયેલો મુશ્ટીન આજે વિવાદાસ્પદ મસાલો જની ગયો છે અને ઉમ્મતની ખુલ્લતીનો અક્રોદ એ જની ગયો છે કે નખી (સલ.) ઉમ્મુસ મેમેનીન આવેશા રદ્દિયાહોતઆલા અન્હાના હુજરામાં આવેલી ચોતાની ધ્રુવમાં જીવતા છે. ત્યા કોઈ દૃઢ અને સલામ પછે છે તો આપ તે સાંભળો છે અને તેનો જવાબ આપે છે અને ક્રિક્ષિત દૃઢ અને સલામ લઈ જઈને આપની જનાયમાં રણું કરે છે. આ વિષયમાં દેવાંદી અને બરેલી આલિમો ઉપરાંત અહેલે હીલાસ આલિમો પણ એકુમત છે. જાઓં ડેલાઠનો અક્રોદ એવો પણ છે આપ (સલ.) અત્યવાને મુતહફેરત (પુનિત પત્નીએ) સાથે રત પણ ગુણરે છે. (અહુમાદ રગ્નાખાન સાહેબ) આ અક્રોદ બધુ વિકાસ પાનીને એ તથાંક પહોંચ્યો છે કે દેશે ધનસાન મરણ પાંચ પછી ચોતાની હુન્યવી ધ્રુવમાં ફરીથી જીવતો થઈ જય છે (અહેલે હીલાસ અને હુન્યલી આલિમો.) ચોતાની જ્યારાત માટે આવનારાઓને તે જુયે અને ઓળખે છે. તેમના તરફથી ઠરવામાં આવતી સલામ સાંભળો છે અને તેનો જવાબ આપે છે. તેના માટે દુચ્ચા કરે છે. પાછળ રહી ગયેલા ચોતાના સંખ્યાએ તથા સંખ્યાઓના આંખાલ (ફરણથી) તેને જાણકાર રાખવામાં વ્યાવ છે. તેમના સારાં કાંબધિત પાનાની ઝડોસ્ટે સ્ટેપ સ્વર્ણે આપવામાં આવ્યા છે.

[ફિ...]

આ વધા અક્રોદએ દરેક ફરણની ને સત્તાવાર કિલાખોમાં આપાયેલા છે છે. તેમનાં એ કિલાખોના જાંખાંધિત પાનાની ઝડોસ્ટે સ્ટેપ સ્વર્ણે આપવામાં આવ્યા છે.

એમા એક વ્યત્યંત ગંભીર વાત છે. કાંપરસ્ટનીને પાયો તેના ઉપર એ

મંડયેલો છે. નખી સહ્વાદો અલયદે વસ્તુમે તેની હમેશા મનાધ ફરમાવી છે અને મરણ પથરીએથી પણ તેની ભયનકાથી ડરાયા છે.

એટલે સરવાઈના સમર્થકા (અહૃતે હક્કે)ની એ જવાબદારી છે કે આ મહસુલને દુનિયાવાળાનું ૧૨ સંપુર્ણપણે સ્પષ્ટ કરી દે. જેથી જે કોઈ જીવ તે હક્કીકતને જાણીને છે. અને જે કોઈ મરે તો અન્યાં રહીને ન મરે.

અલ્હાફાની હિતાય અને રસુલ (સલ.)ની સુનનત જ એ કસોટી છે કે આ સાચા અને જોટાને છાંદીને અલગ કરી શકે છે એટલે અહીં સૌથી પહેલાં કુઝાંનની વાત રણું રસ્તેવાં આવે છે.

કુઝાંન

إِنَّكَ مَيْتٌ وَإِنَّهُمْ قَسِيْنَ - (الزمر : ٣٠)

ભાવાર્થ : આપને પણ મૃત્યુ આવશે અને આ ભજા પણ મરવાના છે.

(અલ-હસ્રુર : આ : ૩૦)

وَمَا يَجِدُنَّ لِيَرْتَبِعُونَ تَلَاقُ الْخَلْدَنَاتِ وَمَنْ كُلَّ فَعْسُؤْ ذَانَةَ الْمَوْتِ

(અલ-અભયા : આ : ૩૪-૩૫)

ભાવાર્થ : કાયમી જીવન તો અમે તમારાથી પહેલાં પણ કોઈ ધ-સાન માટે નથી રાખ્યું. જે તમે મરી જાણો તો શું આ લોકો કાયમ જીવન રહી જાણો? દેરકું જવાબારીએ મૃત્યુનો સ્વાદ ચાપવાનો જ છે. (અલ-અભયા : ૩૪-૩૫)

અને

كُلُّ تَنْيَى هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ (القصص)

ભાવાર્થ : એલાહાની જાત સિવાયની દરેખ વરસુ કરના થવાની છે.

(અલ-કસસ)

كَالَّذِينَ يَذْكُرُونَ مِنْ دُولَتِ النَّوْرِ يَخْفُونَ شَيْءًا وَهُنَّ يَخْفُونَ أَمْوَاتَ عَلَيْهِمَا وَرَبِّيْرُونَ نَيَّابَاتِ بَعْدَ حَيَاْتِهِمْ

ભાવાર્થ : અને અલ-હસ્રુર સિવાય પીળ કે ફસ્તાએને (ફાજનરવાધ માટે) પોકરે છે તેમો કોઈ પણ ચોજાની સર્જક નથી બદ્દલે ખૂદ સર્જન (મખલુક) છે. મૃત્યુ પરી તેઓ સાવ ભરેવા છે. તેમનામાં જીવનો અંશ સુધ્યા નથી. તેમને ખૂદ પોતાના માટે પણ એ ઘરીર નથી કે તેમને (ફરીથી જીવના કરીને) ઠયારે બિલા કરવાં આવશે.

(અન-નહલ આ : ૨૦-૨૧)

આદ્યાકૃતામાના આ ધર્ષણામાં કોઈ અપવાદ નથી. ન અભિયા (નખીઓ: નથી રહુલે) કે ન બોલીયા (વહીઓ) અને જ્યારે મહું પછી કોઈમાં જીવનો એક અંશ પણ બાકી નથી રહેતો તો પછી જીવન, સાંભળતું અને આગામી સમે રજુ કરવામાં આવે એ બધી વાતોનું વળું કરણા રહે છે? કટલા અભિયા એવા છે જેમને હાજરતરવાધ (કામ બનાવવા) અને મુદ્દિલકુશાધ (મુદ્દિલને આસાન રવા) માટે ચોક્કરવામાં આવ્યા છે કે એ અભિયામાં આવી ઠથી વિશિષ્ટતા હોતી તો અદ્યાહ તાચાણે તેનું વર્ણન જરૂર કર્યું હોત. આમ સૌને લાગુ પડે એવી સર્વસામાન્ય જાહેરત કરવામાં ન આવી હોત કે કોઈ પણ મરનારમાં જરૂરો કોઈ અંશ સુધ્ધાં બાકી નથી રહેતો.

وَلَمْ يَكُنْ مِّنْ ذَلِكَتِنُونَ ⑦ وَلَمْ يَكُنْ كَمِّيَّةً لِّقَبْدَلٍ بَعْنَرٍ ١٧-١٩ سورة المؤمنون آيات

(અથ મુખ્યમેતુન : આ : ૧૫-૧૬)

ભાવાર્થ : આ જીવન પછી તમને મહું આવીને રહેશે અને તેના પછી ક્ષયાતના હિંસાને તમને પાછા બેભા કરવામાં આવશે.

(અથ-મુખ્યમેતુન : આ ૧૫-૧૬)

આથી જાણવા મહું કે મરનારને ક્ષયાતના હિંસા કરવામાં આવશે. પછી મરનાર ક્ષયાત પહેલાં પોતાની કષ્ટરમાં કેવી રીતે જીવતો બધ શકે છે?

وَمَنْ وَرَأَ إِنْهَمْ بَرْزَحٌ إِلَيْهِ يُوَرِّي بَعْثُونَ رَلِلْمُونُونَ آية ૧૦૦

ભાવાર્થ : મરનારા પાછા એક બરઝખ (ઘૂરું)નો અપરેશ છે. એણ જીવનના હિંસા સુધ્ધાં.

(અથ મુખ્યમેતુન : આ : ૧૦૦)

બુખારીની હઠીસ

કૃષ્ણમાં નથી સહ્યાદ્રો અવયદે વસ્ત્વમ હુયાત છે એ માન્યતાને રદ્દિયા આપવા માટે ધૂમામ બુખારી નીચેની ફીલીસ રજુ કરીને સાંભિત કરે છે કે નથી સહ્યાદ્રો અવયદે વસ્ત્વમ પોતાની કષ્ટરમાં નહિ બલ્કે જન્મતના સર્વોચ્ચ સ્થગી જીવંત છે. આ લાખી હઠીસનો હેલ્દેં ભાગ નીચે સુજખ છે.

فَلَمْ يَرَأْ فِكَذَابٍ بَعْدَنَ بَالْكَدَنَةِ فَتَعْتَلَ عَنْهُ تَبْلُغُ الْأَعْقَافِ، فَيُصْبَطُ ۝ مَارِبَاتٌ إِلَى حِ الْبَابَ وَالْدَّيْرَاتُ ۝

بَشَّرَ ۝ رَسَّهُ فَرِجْلُ طَهُ ۝ لِلْفَرَّانَ، فَلَمَّا ۝ بَالِيلٌ وَمَسَّمَ فِيهِ الْمَهْلَرٌ ۝ يَمْتَلُ ۝ بِالْيَوْمِ الْمُبَرَّةِ ۝ وَالْمُؤْمِنَةِ ۝

وَلَيْسَ فِي الْقُرْبَىٰ نَهِمَ الْأُمَّةُ وَالَّذِي رَأَيْتَ فِي الْبَهْرِ آكِلَّ كُلَّ أَمْرٍ وَالشَّيْءَ فِي أَصْلِ النَّحْرَةِ إِرَامِ حَلْمِ السَّلَامِ .
وَالصِّنَاعَةُ حِرْفَةُ أَوْلَادِ الْمَلَسِ . وَالَّذِي يَوْقِدُ النَّارَ سَالِكُ تَحْرِينَ النَّارِ . وَهَذَا الْأُولَىٰ الَّتِي دَخَلَتْ دَلَّا عَالَمَ الْمُؤْسِسِ .
وَأَنَا هَذِهِ الْمَدَرَّةُ قَدَّارُ النَّهْرِ . وَأَنَا يَمْرِيلُ ، وَهَذَا يَمْكَتِيلُ . مَارِقُ دَانِكُ . فَرَضْتُ رَاسِيْ فَادَغَوْقُ مَنْ
الشَّعَابِ ، قَلَا : ذَلِكَ بَرَّكَةٌ . قَتَّ : دَعَانِ ادْخَلَ مَزْرِيلِ . قَلَا : إِنْ يَقِنَّ إِنْ هُنْ إِنْ تَسْكَنُهُ ، هُنْ لَسْكَنَتُ
أَنْتَ سَرَّكَةُ . نَسْخَ الْأَسْرِيَّ سَرْجِ الْجَارِيَّ صَ251 وَصَ252 الْجَلْمِدَ ۲ مَطْبُوعَ أَسْدِيَّ السَّلَمِيَّ .

તરજુમો .. (નાથી સહલલાહો અલયહે વસ્તુવમ જ્ઞાને છે કે) મેં હણું
તમે બંને મને આપી રાત ડેરવતા રવા હું એ અનાગો કે મેં જે હાંદ લેધું એ
ખાંડ છે શું? બંનેમે હણું, ખાંડ સાંદ, જે માણસુના ગાલ કૃષ્ણવામા આવતા હતા એ
જે તમે લેધું એ પોથોયોદો હતો. આપી વાત લેદો હતો અને તેની વાતને લોડા
કાથોકાથ ઉપાડી લેતા હતા. એટલે સુધી કે ચેમિઝ એ વાત વિશે ચર્ચા થવા લાગતી
હતી. તેની સાચે જે કાંઈ થતું આપે લેધું છે એ કૃષ્ણમણ સુધી થતું રહેશે. અને
જેનું ખાંડ કબરવામાં આવતું હતું એ આપે લેધું તે એ માણસ હતો જેને
અલલાહતમાલાએ કુર્ચાનાનું કલમ આપ્યું હતું. પરંતુ રતિ તે કુર્ચાનથી ગાંઠે
થડાને સુધી જતો હતો અને વિશે તેના મુજબ અમલ કરતો ન હતો. આવતી કાલે
કૃષ્ણમણ સુધી તેની સાચે આમ થતું રહેશે અને જેમને આપે દરેખાં. જોયા હતા
તેથી બબિચારી હતા અને જેમને આપે દરિયામાં જોયા તેથી. વાજખોર હતા
અને ઝડપા સુધી પાસે બેઠેલા વુખ ધ્યાણીમ (અ.સ.) હતા અને તેમની આસપાસ
જે કાળો હતાં તે ધનસનોની એવાદ હતાં અને જેણો અજિનને તેજ કરી રહ્યા
હતા તેથી હોઊખના ફરોજા ભાવિષ હતા અને જે પ્રથમ વરમાં આપ દાખલ
થયા તે આમ મોમેનીનાનું ઘર હતું અને આ શાહીકોનાં થરે છે અને
હું જિયાધલ હું. અને આ મારા સાથી જિયાધલ છે. ચોતાનું
ખાંડ હંચું કરો તો! મેં માઝું માઝું હંચું હંચું તો મારા માથા ઉપર મેં એક
વાણા લેવું જોડું. તેમણે બંનેએ કહું. આ આપનું રહેકાણ છે. મેં (નાથી
સહલલાહો અલયહે વસ્તુવમે) કહું. 'મને છોડી દો, જેથી હું મારા વરમાં દાખલ
થએ જાઓ.' તેમણે બંનેએ કહું કે હજુ આપની ઉભરનો કેટેઓક ભાગ આકી છે
જે આપ પુરો નથી કર્યો. જે આપ તે ભાગ પુરો કરી દેશો તો આ વરમાં
આવી જશી.

(મુજનો તરજુમો પા: ૧૮૫, સહીહ મુખ્યારી, દિલ્હીમાં જાપેદી)

આ રીતે ધમામ મુખ્યારીએ સામિત કરી દેખાડું કે વર્ણાત પછી નાથી
સહલલાહો અલયહે વસ્તુવમ આયેશા (રવિલલાહો તચાલા અનદી)ના હુજરવાળાના
ધરમાં નહિ અલા જનતના સૌથી સારા વરમાં જરૂરત છે.

सहायानी सर्वं सहमति

કુંભાન અને હદ્દીસની આ દ્વારાથી એંગે સહાયા રિબાનુદ્વારે તચાલા અલયથીમ
અજમણની વધુતે નખવી (સલ.) ઉપર સર્વસંક્રમિત છે. ઠેવામાં આવે છે કે
કુયાત અને સાલગવા એંગે સહાયાએ કિરામ (રદ્વ.) વર્ચે પણ મતલેદ હતો. અને
ઘણે ઉમર (રદ્વ.) કુયાત આયેશા રિટિલલાહે તચાલા અનન્ધાથી મતલેદ બારવતા હતા.
પરંતુ, ઘણે ઉમર (રદ્વ.)ને મરનારાયોના જીવંત ડોવા અને જીવતાયોની વતો
સાલગવાની આખતમાં હ. આયેશા રિટિલલાહે તચાલા અનન્ધાથી મતલેદ ડેવી રીતે
ડોપા શકે હો ? યુદ્ધ તેમની હાજરીમાં નખી સલ્વલલાહે અલયથી વસ્તલમની વશતના
પ્રસંગે તેમના પિતા ઉમર બિન ખતાય (રદ્વ.) અને આયેશા (રદ્વ.)ના વાલિદ
અભુષણ (રિટિલલાહે તચાલા અનંદ) વર્ચે બધુતે નખવી, સલ્વલલાહે અલયથી
વસ્તલમની વશત એંગેના મતલેદ પરી ખતા સહાયા એ વાત એંગે સહુમન થય ગે.
હતા અને તેમણે સર્વસુભૂતે સ્વીકારી નાંબુ કું કે નખી સ્વરૂપાંદે અન્યાનું પસ્તલમની
વધુત થય ગઈ છે. હવે તેમને આ કુલિયામાં જીવના નહિ થાય

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا سَلَيْمَانُ بْنُ يَلَالٍ مِنْ هَشَامٍ مِنْ حُرُوزَةَ قَالَ أَنْجَوْنَى حُرُوزَةَ بْنَ فَرِيدَهُ مِنْ مَائِسَةَ وَضِيقَةَ هَنَى : أَنَّ رَسُولَ الْحَمْدُ مَاتَ وَأَبُوهُ بَكْرُ الْمَسْنَعَ - قَالَ إِسْمَاعِيلُ : يَعْنِي الْمَسْنَعَ - قَالَ هُرُونَ بْنُ قَبْرُولَ : وَلَهُ مَا مَلَتْ رَسُولُ الْحَمْدُ لِيَقُولَ . قَاتَ وَلَهُ هُرُونَ : وَلَهُ مَا كَانَ يَعْنِي فِي نَسْ إِلَاذَةَ ، وَلَيَسْتَعِنَّ لَهُ لَيَقْطَنَنَّ أَبْدَى رِجَالٍ وَأَرْجَنَمْ . فَيَاءُ أَبُورُ بَكْرٍ فَكَتَنَّ مِنْ رَسُولِ الْحَمْدُ

قَبْهَةَ قَالَ : بَأْيُ أَنَّهُ وَأَنِّي ، يَطْبَتْ حَتَّىٰ وَتَبَعَا ، وَالَّذِي تَقْسِي سِيدَ لَأَبْدَى فَكَتَنَّ أَهْلَ الْوَتَقْنَى أَبْدَا . ثُمَّ خَرَجَ قَالَ : أَبْهَا الْمَافَنَ ، مَلِي دِينِكَ ، ظَاهِرُكَ لَوْ بَكْرٍ تَلَسَّمَ عَرَهُ

قال الزهرى وحدثنى أبو سلطة عن عبد الله بن معاذ أَنَّ أَبَا يَكْرَمْ سُرْجَ وَهُرْ "بِكْمَ الْعَالَمِ" ، قَالَ جِلْسٌ يَأْتِرُ ، فَأَنَّ هُرْ أَنْ جِلْسٌ ، فَأَقْبَلَ النَّاسُ إِلَيْهِ وَرَكِبُوا هُرْ . قَالَ أَبُو بَكْرٍ : نَاسَةٌ مَّنْ كَانَ مُكْرِمٌ بِهِ عَدَمًا ؟ فَإِنْ كَانَ عَدَمًا قَدْ ماتَ ، وَمَنْ كَانَ مُكْرِمٌ بِهِ دَافَعَ فَإِنَّ اللَّهَ حِلٌّ لِلْإِبْرَوْتِ ، قَالَ اللَّهُ (وَمَا عَدَمٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَاتَمَ مِنْ هُنْهُنَّ إِلَى قَرْوَهِ - شَاتِكَرِينَ) [١٤٤٢] أَكَلَ عَزْرَانَ . وَقَالَ وَاللهِ لِكَانَ النَّاسُ لَمْ يَلْسِلُوا إِنَّ اللَّهَ أَزَلَّ هَذِهِ الْأَيْةَ هَذِي لَهَا أَبُو يَكْرَمْ فَأَقْبَلَهَا مَنِ النَّاسُ كَلَّهُمْ ، فَأَنْعَمَّ بَشَرٌ مِّنَ النَّاسِ إِلَيْهِمَا . فَأَبْعَثَنَّ سَوْدَنَ لِلْسَّيْبَ أَنْ هُرْ قَالَ : وَاللهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ سَمَّ أَبَا يَكْرَمْ تَلَاهَا قَبْرَتْ حَتَّى مَا كَفَلَى وَجْلَاهِي ، وَمَنْ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ مِنْ سَعْيَهِ تَلَاهَا ، فَاعْتَدْ أَنْ -

دلو: ص ۱۹ - المجلد، دصر ۱۳۵۱ العلیه نسخ اسزی شیرخانی.

ભાવાર્થ : હિંદુશાસ્ત્ર કુદુરી છે કે ઉર્વાંહ જીવન અઝ-જુબેરે મને કણું અને તેમણે એ નખી સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભનાં પત્ની હતીં એ આપેશા (રદ્ધિલ્લાહોતાલા અન્હા) પાંશેશી સાલ્હજું કે નખી સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભની વક્ષત એ સમયે થઈ જ્યારે અખુબ્યક (રદ્દ.) સનહ નામના સ્થળે હતા. (ઇસ્રાઈલ રાવી કણે છે કે એટલે આસ્થામાં)

એ સમયે ઉમર (રદ્દ.) ગેલા થયા અને કણેવા લાગ્યા કે ખુદાની કસમ ! નખી સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભની વક્ષત નથી થઈ. આપેશા રદ્ધિલ્લાહો તાચાલા અન્હા કણે છે, ઉમરે (રદ્દ.) કણું. ખુદાની કસમ ! મારા મગજમાં એ જ વાત આવી. ઉમરે (રદ્દ.) એમ પણ કહું. કે અદ્દાહ તાચાલા આપને જરૂર ઇસ્થિત જવતા હરશે અને આપ તે મુનાજીકોના હાથ પગ જરૂર કાપશે જેણો આપની વક્ષત અંગે ખુશીએ મનાની રહ્યા છે, પછી અખુબ્યક (રદ્દ.) આંદ્રા. તેમણે નખી સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભનાં ચોરો પરથી ચાદર હાથાની અને આપના ચોરાને બોલો. આપે અને કણું. મારાં માયાપ આપના ઉપર કુર્બાન, જીવન અને મત્ય અંતર્માં આપ પાવન રહ્યા, તે જીતના સોંગ ! જેના હાથમાં મારો જીવ છે, અછલાં આપને એ મુત્ખનો સ્વાધ નહીં ચાપાવે. પછી આપ બહાર નીકળી ગયા અને ઉમર (રદ્દ.) ને સંબોધિને કહું. ‘એ કસમો પાનાર ! આટલી ડિગ્રીના ન હેઠાડ !’ જ્યારે અખુબ્યક (રદ્દ.) લોકા સાથે વાતો કરવા લાગ્યા ઉમર (રદ્દ.) એસી ગથ્યા.

અઝ-જહરી કણે છે કે અખુબ્યક સદ્માયે મને જણાજું કે અખુલ્લાહ કૃપને અખ્યાસ (રદ્દ.)એ કણું કે અખુબ્યક (રદ્દ.) જ્યારે બહાર નીકળતી અને ઉમર (રદ્દ.) લોકો સાથે વાત કરી રહ્યા હતા તો તેમણે કહું. ઉમર ! એસી જીવ ! પરંતુ, ઉમર (રદ્દ.) એહા નહીં. પરંતુ, લોકો એ હોએ અખુબ્યક (રદ્દ.) તરફ ધ્યાન ડેન્દ્રિત કરું અને ઉમર (રદ્દ.) તરફથી ધ્યાન હાથાની લીધું. અલ્લાહની હૃદ અને જીના પછી અખુબ્યક (રદ્દ.) કહું. ‘સાંભળો દો ! તમારામણી જે મુહૂર્મદ સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભની બંદગી કરતો હતો તે જાણી લે કે મુહૂર્મદ સલ્લાહાડો અલયહે વસ્તુભ વક્ષત પામ્યા છે અને જે અલ્લાહની બંદગી કરતાર હતો તે જાણી લે કે અલ્લાહ તાચાલા જીવંત છે અને તેને હ્યારેય મેન નહીં આવે. પછી તેમણે કણું. અદ્દાહતાલાનો દર્શાવ છે :

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ حَدَّثَنَا فِيْنَى الرَّسُولُ أَوْلَى مَاتَ أَوْ قُتِلَ أَفْلَقَبُمْ
عَلَى اعْقَابِهِمْ وَمَنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَصْرُّ اللَّهُ شَيْئًا وَسِيجَرِي
اللَّهُ أَشَاكِرِيْنَ (آلِ عَمَرَانَ ١٣٢ آيَة)

ભાવાર્થ : મુહૂરમણ (સલ) એ જિવાય કાંઈ નથી કે એક રસૂલ છે. તેમનાથી પહેલા વ્યાખ્યા અથવા રસૂલો આવી ચુક્યા છે. તો શું તેઓ મરી જાય અથવા તેમને શરીરી રીતી નાખવામાં આવે તો તમે પાણી પણ ફરી જરૂરી હોય ના? અને જે પાણીની પગે ફરી જરૂરી હોય તે અલલાહતબાળાને કષું નુકસાન પહોંચાડી શકશે નહિ. અલલાહતબાળાના સુંગુજાર ખાંદાળોને ખાપણે રહેશે.

અધ્યાત્માનું ધ્યાને અધ્યાત્મ (રહિ.) કહે છે કે એવું લાગતું હતું જ્ઞાને કોઈ આ આયત વિશે જાણતા જ ન હતું કે અલલાહતબાળા તેને પહેલા નાનિલ ફરી ચુક્યો છે. જ્યારે અધ્યાત્મ (રહિ.) તેની તિવાવત ફરી ત્યારે ખેડોયે તેમના પાસેથી એ સંબળીને શીખી ત્યાર પછી ક્ષેષ્ણે પણ આ આયત સંબળી ને એની તિવાવત કરતા લાગ્યો. અઝ-જહારી કહે છે કે સધ્ય જીવન મુસાયે અને જાણયું કે ઉમરે (રહિ.) કષું કે જ્યારે અધ્યાત્મને મેં આ આયતની તિવાવત કરતા સંબળ્યું તો હું જે ફશુલેર પડી ગયો. અને જેણે નિયેત થઈ ગયો કે મારા પગ મરી જારે જીવી શક્યા નહિ. એટલે સુધી કે હું જીવન તરફ ચુક્યું પડ્યો. કારણ કે હું મને આતરી થઈ ગઈ હતી કે અલલાહાના નાની સંલલલાહો અલયહે વસલબમ વકાત પણા છે.

(મુખનો તરફનો : પા. ૫૧૭ નિઃદ્દેશ-૧ અને

પા. ૬૪૦, નિઃદ્દેશ-૨ ખુખારી, વિદ્યુતીમાં જ્ઞાનેલી)

ખુખારીની આ હૃતિસ ઉપર વિચાર કરો અને જુયો કે તેનાથી ડેટલી વાતોના ખુલાસા મળી ગયા. અધ્યાત્મ (રહિ.)નું એમ કહેવું કે આપના માટે જે મહત્વ નિયેત કરું તે આવી ચુક્યું અને હું આપ ફરીથી મનુષોને સ્વાદ નહિ. આંદો એટલે કે એવું નહિં અને કે આપને હિન કર્યા પડી આપ ફરીથી કષ્ટમાં જીવતા થાય અને કયામાના હિવસે ફરી એક વાર મોત આવે. એમ નહિં અને.

ખીલ વાત એ કે નાની સંલલલાહો અલયહે વસલબમ આ દુનિયામાં ફરીથી જીવતા થશે. એ વાતને પણ સંપૂર્ણપણે રહ્યો નાની ગયો. નહિંતર અધ્યાત્મ (રહિ.) માટે એમ કહેવું શું મુશ્કેલ હતું કે ઉમર ! શા માટે આ રીતે અને આટલા થથ. એચેન અને બંકરાર થાય છો ? જરા વાતની તો વાત છો. ચોડાક કલાક પછી કષ્ટમાં જીવન થતાં જ નાની સંલલલાહોની અલયહે વસલબમ ફરીથી જીવતા થઈ જરૂરો. અને ઉમર (રહિ.) પણ નાની સંલલલાહો અલયહે વસલબમની વકાત અંગે આતરી થઈ જવા પડી આ. રીતે નિયેત થઈને દ્વારા પડ્યા નહોય.

અધ્યાત્મ (રહ.)ના આ જંગ્યાધન પડી બધા સહાયાએ આ વાતનો સ્વીકાર કરો દીપ્યા અને સહાયા રિવાતુલાડે તથાઓ અલખદિમ અજમધન વર્ષે એક માભલા અંગે એવા સવારુંમને ઇંસરો થયો કે છતિહાસ આવા કોઈ 'ની' ઇંસરો વિશે કશી માહિતી નથી આપસે, એટલે કે નાચી સલ્લાલાડો અલખદે વ સલ્લામની વક્તાત અંગેનો મસાલો, અને આ ઇંસરો એવા સમયે થયો હતો જ્યાંને ઇન્ઝુ આપનો પવિત્ર દુઃખનાવામાં પણ નહોટો આવ્યો, માલિક પણ એ જ આહતો હતો કે આ પ્રાણ જર્વસંભળિથી ડોલાડ જાય, એટલે ખેલાં તા તેણું ઉમર (રહ.)ને અત્યંત દુષ્ટ અજમાયામાં નાચી રીતા અને ત્યાર પછી આ આભલાનો અધ્યાત્મ (રહ.)ના મુખ્યેથી એવા ડોલ કરાવ્યો કે આ માભલામાં પડી કાઢને છુંં કંઈપણ ન રહે. ક્યામન સુધી માટે એ વાત નિશ્ચિત કરી દેવામાં આવી કે એક વધા નાથસ મરી ગયે એટલે તેણું આ દુનિયામાં લુણી જિવિં અશક્ય છે. આ એટલા માટે જરૂરી હનું કે જુદેઅભીમ (જિંદા)નો પાયો જ આ પ્રકારની વાતો ઉપર મંડાયેલો રહ્યો છે કે મરનાર મર્યાદનથી, એક અથવા ભીજી સ્વરૂપે એ જીવતો છે.

દોકાં ! અલલાહ તથાલાતું ફરમાન, નાચીનો ધર્શાં અને સહાયાએ કિરામનો સર્વારુંમને થયેલો ઇંસરો તમારી જામે ગેજું છે અને તોય તમે રહ્યા છો કે ના, નાચી (સહ.), ચેતાની મધ્યમાં જીતના છે. ના, અલ્લે તેમો દુનિયામાં પણ આવતા તા રહે છે. અફ્રોસ કે અલલાહનાની સાથે તમે ખીલ 'હૃદ્ય' (સાથ જીવંત, જીતની કાદ્યા), તેમની વાત ન આવી સહાયાએ કિરામ રિવાતુલાડે તથાલા અલખદિમ અજમધન તા નાચી સલ્લાલાડો અલખદે વસલભ ઉપર ચેતાનો લુખ કર્યાન કરી દેવા તથ્ય રહેતા હતા, એ તેમને વિબાસ હોત કે તેમના નાચી અજર-અયર છે તો તેમણે ક્યારેય આપના અલીશ (ઉત્તરાધીકારી)-ની પસંદી કરી નહોલ, તેમને કારોબ દશ કર્યા ન હોત, તેમને કષ્ટરમાં ઉત્તર્વાં ન હોત, પડી ન તો 'કાજલેલાંની કશી જરૂર પડા' કે 'રિનલ' વિશે કણ્ણાં સંશોધનો કરવા પડ્યાં હોત, 'ધાજલેલા' એટલે મુદ્દિલમ જીવાજ સમે ઉપસ્થિત થયેલા કોઈ પ્રશ્નો ડોલ કર્યાન અને હદીસમાં ન હોય તો એવા જ કાઇ ભીજી પ્રશ્ન અંગે કુર્યાન તથા હદીસે આપેલા ઇંસરાની રોશનીમાં કણ્ણાં નિર્ણય દેવા 'રિનલ' તે ધર્મમને કહે છે જેમાં હદીસની ચકાસણી કરવા માટે એ હદીસના ગ્રનથતે કરતારા (રાતીમે) વિશે માહિતી આપવામાં આવેલી દોષ છે, ન તે તેમણે હદીસો અંગે સંશોધન કરવા માટે જરૂરેમન ડોલવની પડી હોત, જ્યારે પણ કોઈ ચીજની જરૂર પડી હોત ત્યારે કષ્ટ પણે જઈને પુછી ન હું હોત. અધ્યાત્મ (રહ.), ધર્મભાગ રાખ્યો, ઉત્તરમાન (રહ.), તેમની વિરઘ જોડાના સ્તુતા રાખ્યો, અને આપેશા (રહ.) નથા અલી (રહ.) જરૂર જમત અને જરૂરો સિદ્ધિન પ્રસંગ.

હકીકતમાં આ જુલ્દ એ હોતે થયો કે નખ્યો સહદાડો અલયહે વ સહમની વજાને એક મુદ્દત વીતી જવા પડી દીનરાતીની ઠગના નિષ્ણાતેએ ચાંતાના પંચને બયમગવવા અને વિરાસવવા માટે હિંદુઓની જેમ દેવી દેવતાઓની એક ફૂલ તૈયાર કરી લીધી અને તેમની આસપાસ મહાન દેવતાદ્વારા બતે (દેવમાળા)ના તાણા-વાણા વથી લીધા. પડી હસ્તાભી કાર્યી અને મથુરા આસ્તિતવમાં આવી ગયો અને મુસલમાન બંધેશો તથા મુરલીવરો જન્યા. જોસ પથરો (મુર્તિઓ)ના સ્થાને આડા પથરાએ કંપરો સ્વરૂપે ચેતાનાં સ્થાનક જાનવી લીધા. ‘દર્શનનું’ નામ પલટાવીને ‘જિમારત’ રાખી લેવામાં આવ્યું. ‘પ્રણાન’ના બદ્દે ‘સલામ’ દરવામાં આવવા લાગી. દંડવતના બદ્દે તાજીમનો સંગ્રહ થવા લાગ્યો. મુર્તિઓ તથા બંધેશોની આસપાસ દરવામાં આવતા ‘ફરાયેને’ બદ્દે કંપરોની આસપાસ ‘નવાઈ’ થવા લાગ્યો. ‘પ્રણાન’ ‘લાયદિં’ અની ગયે. અજનને ડબાલીનું સ્વરૂપ ચારી દેવામાં આવ્યું. અને આ રીતે અત્યારને ‘દીન’ આસ્તિતવમાં આવી ગયો. પડી ઠળરો કેટી જન્યા. લાઘેના શિયાળ દુંડાણા, અસંખ્ય લાણા. પડી. નોનિહાલેલાનું લોહી પી પાને આ ખરતી તૃપ્ત બઢું પણ આ નવા ‘દીનની અહારોનું’ એક ખૂલ પણ કરમાનું નહિં.

અહુરાહાલ આને ડાંડાની એટલી કુંવત નાની કે કુરમતે મુસ્લિમાને આ જુરાધી અળપુર્વે રોકી હે. છતાં, પણ ધરગવનારાઓની એ જવાબદારી જરૂર છે કે આપી વાતને ઉચ્ચારી પાડી હે અને કંઈ હે કે લેઝા. અચાઙ્ક પર ધ્યાન લાવ્યાને દાંડરાર કર્માં પડી પણ જે જે જ શર્કી ભરેલ વિવારો કાયમ રાખ્યા જે તુલ (મ.સ.)ની ડાંડાની લ સુધીની દર્શક સુશારીકે પ્રણમાં જોવા જાણતા રહ્યા છે તો પડી તમે પણ તેંબાં આંદો પરિણામોથી નચી શકેશો નહિં. એ પ્રણમોએ ચેતાના યુકુરોંના અંભિયાને તેમનાં મરણ પડી પણ મરવા ન દીધા અને આને તમે પણ ચેતાના નાની તથા અહુરાહના ભીજીન બંદાયો સાથે વિવિધ અહાનાંએ તથા એહી રિવાયતોના આધારે એ જ વતાંથી કરી રહ્યા છો.

હકીકતમાં હથ્રની આ ધારી ને જાની લીધેલી જિંદગી અને તેની આથે સંબંધિત અન્ય અકૃતાઓએ દુનિયાના . . . નને મરખાં કરી નાખ્યું છે. એ જ શર્કારીની અસલ જરૂર એ જે રો અકૃતાના આધારે લેકો કાંગ્રેસ પર મુરોક્કા અને ચિલ્દાકથી હરે છે અને સલામ કરીને કંપરવાના પાસેથી જવાબું ભગવાની રાહ જુઓ છે. ડાંડ સાહેબે કાંગ્રેસ સાથે હસ્તકુનન હરે છે તો ડાંડ તેમની સાથે બન ભગવાનો આગ્રહી દેખાય છે. ડેલાં જાલિમોએ તો જેટલે જુથી ઘડી ગંધું કે કંપ પાસે બંધ રહીને દીનના યુકુરોં નાની સહદાડો ગાલયહે વ સહલમ પાસેથી તપલીં અને ધર્માણા તરીકા શીખી યુક્તયા છે. (મધ્યાત્ર અલયાં : અહુરાહની પનાં).

ઓલિયાઅલાહના દુર્મન કોણ છે ?

ઓલિયા અલાહના દુર્મન તે લોડા નથી જેણો તેમનું સાચું અતુસરણ હરે છે. તેમના પદવિઓને પર નજર જમાવીને જેણો એ જ પગલે ચાલે છે. તેમને તેમનું મુળ સ્થાન આપે છે. ખલકે તેમના દુર્મન એ લોડા છે જેણો તેમની પછી પુરો જનારે છે. તેમના ઉપર કુષ્ણા જનાવીને ડસ, મેળા, જનજન અને કુન્વાલીએ શરીર કરી હો છે. મુશ્કેલીના સમયે તેમને ચોકરે છે અને તેમની નજર, નિયાજ કરીને ખુદાઈમાં તેમને ભાગીદાર કરાવે છે. પેતાની કિનાયમાં અલાહ નામાંથી સ્થાપ રીત અને એવી એવીને ઓલિયા અલાહના આ દુર્મનોને પરચય આપે છે.

وَمَنْ أَصْنَمْتُ مِنْيَ بِذِكْرِي وَمَنْ دُونَ الْيَوْمِ لَا يَسْعَبُ لَهُ إِلَيْنِي مِنْ إِمْرَةٍ وَهُمْ عَنْ
دُعَائِيَعَنِّ غَلُوْنَ وَقَدْ أَمْشَرَ إِلَيْنِي سُكَّانُ الْمَهْدَى عَلَيَّ أَوْ كَابُوا بِعِصَادِيَّمِنْ تَكْفِيرِيَّنَ .الْمُؤْمِنُونَ

આવાર્થકીય : એ શાખસથી વધુ રંગ લુલાના એવી કોણ હોય કે જ અલાહ સંત્રાય બિનાયેને ચોકરે જે કે તેણો ક્ષયમન સુધી તેમના ચોકરનો જવાબ નથી આપી શકના, તેણો તો તેમના ચોકરથી પણ ગાડેલ છે. હા. કથામનના દિવસે જ્યારે બધા લોડાને એકદા કરવામાં આવેશે તથારે ઓલિયા અલાહના આ પુણરીયોની આવી ચેષ્ટાયેલી તેમને જણાકાર કરવામાં આવશે) તો તેણો (ઓલિયા અલાહ) તેમના (પાતાના એ પુણરીયોના) દુર્મન જરી જરી અને તેમજે જે પુણ્યાંક રંગોંની હોય તેણો તેણો સખ્તીથી છાંકાર કરી દેશે.

(સુરામે અહોકાય : આ : ૬૫)

આથી જાણવા મળું કે ઓલિયા અલાહના સાચા દુર્મન હશીકેતમાં તે લોડા છે જેણો તેમને ખુદાઈમાં ભાગીદાર કરતાને તેમના ઘરો (કૃપરો)ને અલાહના ઘર (ખાતાંથી ઠાણા)ની જેમ મુદ્દાસ માણી લે છે અને એ કૃપરો સાથે બિલડુલ એવો જ વર્તાવ કરે છે જેવો ભાત્ર અલાહના ઘર સાથે જ કરવામાં આવવો જોઈને દર વરસે હજારના દિવસની જેમ ઉસનો દિવસ નંદી કરવામાં આવે છે. અહેરામની હાલતની જેમ ઉધાડા ભાણે કે ઉધાડા પગે ચાલવાને અનિવાર્ય ગણવામાં આવે છે. લખાયક અલાહુભૂમ લખાયક...ના બદલે 'બાહુ, હંકા બાહુ, બેશક બાહુ ! ના ના'રા લગાવવામાં આવે છે. ડાયાના ગિલાઝની જેમ કૃપર પર ચાદર ચાલવાની વિવરથા કરવામાં આવે છે. હજાર અસ્વદને લેવામાં આવતા બોશાની ઊર્ગયાએ

કષ્યરના શિરાંથી કે પાંગતે મુકેલા પથરને સુમવામાં આવે છે. કાણના તવાફની જેમ કષ્યરની આસપાસ હોય કરવામાં આવે છે. સજદા અને રૂક્ષમ થાય છે. દુચાયોએ તથા મુનાજતો કરવામાં આવે છે. સુહિત્જમની જેમ દોડી અને દરવાળને વળગવામાં આવે છે. બાબાની બેઠક્થી તેમની ઠથર સુધી દેખીને 'સાહા' અને 'મર્વદ' વર્જેની સાહની નકલ કરવામાં આવે છે. જમગ્રમના પાણીના બદલે ઠાક્રના દોવણનું મુખારક પાણી એકું કરીને તેનું તર્ફિક જનવવામાં આવે છે. 'હુઠી' (હજજ પ્રસંગે થતી કરવાનાના જનવર)ને બદલે 'હુઅરત'ની નજર માટેનો બદલો અથવા બીંટ સાથે આવે છે. મતલખ કે આજે ચોતસે અને દરેક જગ્યાએ આ નકલી કાંઘાયોની ધુમ મચેલી છે અને ખલકલનું હુલ્લુમ તેના પર તુઠી પડે છે.

(આ પ્રણાલિકાયોની વિગતો અમારી કિલાય 'આ કષ્યરો, આ આસ્તનાના' અને 'તૌહીદ પ્રાલિસ'ના જેઠે શક્ય છે. આ કિલાયો અન્યત્ર અપાયેલા અમારા સરનામે પત્ર લખીને વિના મુલ્યે મંગાવી શક્ય છે.)

અથવા હાલત એ છે કે એ અલ્લાહની કિલાય, રમ્ભુલ સલ્લલાહો અલ્લાહુ વ સલ્લમની સુનનત અને સાહાયો કિરામ રિદ્વાનુલ્લાહેતયાલા અલયહિમ અજમધાનનો ધીનમા (સર્વ સંમતિ) એટ તરફ છે અને બીજું તરફ છે ગ્રાણ મર્સલડો દેવખંડ, બરેલી અને અહુદે હુદીસ (એટલે કે તેમના સ્થાપકો સખ્ય મુહમ્મદ માલિમ નાનેતાવી સાહેબ, સખ્ય અહુમદ રગ્ગાખાન સાહેબ અને સખ્ય મિયાં નજીર દ્વારા સાહેબ)નો એથી લિખેલો આગ્રહ.

આ પ્રણની ગંભીરતાને વ્યર્ણત કરવા માટે આંગ્લ પુરું છે. ૫૨૮, પોતાના માલિકથી નિરાશ થણું કરું છે. એટલે આવો, અથા લેખા મગ્નિને અલાહ તથા તેના રમ્ભુલ સલ્લલાહો અલયહે સલ્લમની વાત દુનિયાને મનાવવા માટે શક્ય હુના પ્રયાસો આ કામ પાણી કરી ધૂઢીએ અને આશા રાખીએ કે સ્વામીભાની અને નર્યસ્વશાળી રખ્ય આ પ્રયોગને નિષ્ણળ જતા બચાવશે. વરસલામ.

ગ્રણ્ય મસ્લલડોના આગેવાન આલિમોના

અકૃધાયો અંગેના દસ્તાવેલ પુરાવા
قیدہ وربارہ حیات بیوی ملی اللہ علیہ وسلم

સ્વાલ - ક્યા નારે સુના બદરીન રશીલ રાત્રે સુલી કી ત્રયીજાન
શીકુટું કર્ય તાસ જાત અંગે કર્યાની બાગ સ્લાઝન કીલું
દર્શાજાત હૈ.

જોસ - જાસ જીનીક બાસે શાખું કે જીનીક હુસ્ત મલ અશીલ
જાલ અશીલ ત્રયીજાન જીની જીની એ રાંપ કી જાત દ્વારા કી હૈ
પાસ્કલ્ફ બ્રાન્ફ કે એડ્રીયાન ત્રયીજાન હૈ આં હુર્ટ મલ અશીલ ક્રસ
એર્ન્યાન્સિયા સ્લીમ સ્લાઝ એર્ન્યાન્સિયા ને ન્યુ જાન બ્રાન્ફ હૈ

હેવથંના સ્થાપક મુહમ્મદ કાસિમ નાગોત્રી સાહેબ, મહેમુદુલ હસન સાહેબ,
અશરફાલી થાનવી સાહેબ.

ક્રોટો : અલ મુહ-એ : હેવથંના આવિસેના અફીદા.

સંપાદક ભૌવાના ખલીઝુર્જમાન સાહેબ.

પા. ૧૬ કુર્યાન મહેલ ઠરાચી દારા પ્રકાશિત.

હૃત્યાતે નખવી સંલલલાહો અલયહે વ સંહ્લેમના અફીદાના વિષયમાં

સવાલ : જનામે રસુહુલાહ સંહ્લેમના અલયહે વસંતમની ઉત્ત્રમાં હૃત્યાતે
વિશે શું કરમાણ છે ? શું તેમોને છાટ વિશિષ્ટ જીવન પ્રાપ્ત છે કે પણી સામાન્ય
મુસલમાનોની નેમ બરજાણી જીવન છે ?

જવાબ : અમારી નજરે, અમારા યુનુગોની નજરે હજરત સંહ્લેમના અલયહે
વસંતમ પોતાની રૂપર સુખારકમાં હૃત્યાતે અને આપણું જીવન દુનયાની જીવન
નેથું છે, ઠથા કષ્ટ વગરનું અને આ જીવન ખાસ આં હજરત સંહ્લેમના અલય
વસંતમ અને તમામ અંભિયા અલયહેમુસલામ માટે ખાસ છે. આ બરજાણી
જીવન નથી.

બરેલી

عرض۔ ابیا علیم الصلاۃ دا سلام اداویاے کرام کی جیات رجیم
میر کارم راقبے۔

ارشاد۔ ابیا علیم سلمان مصلحہ دا سلام کی جیات تھیں۔ میر کارم
اپنے تصریح و عدالت کیے مغضب ایک آنکھ کورت ملائی ہوئی جسے پھر فرو
اں کو رسیئے ہی جیات ملائنا بادی جاتی ہے اس جیات پر ایک احکام نہ
بیس ان کا تحریر۔ شاد جاگے گھاٹا کی ازدواج بول کر حرام نہ ازدواج طلاق
پر عصت نہیں دو اپنی قبوریں کھا کتے ہی نہ اپنے سنتے ہیں بلکہ سب سی محروم
حمد و بارقی درحقانی فرمائے ہیں کہ ابیا علیم الصلاۃ دا سلام کی بندی میں
ازدواج طلاق اپنی کی جان بیٹھی دوان کے ساتھ شب باشیزنا ہے۔

મસલકના સ્થાપક અહુમદ રજા ખાન સાહેબ.

ક્રોટો : મનુષુકાંતે આ'લા હજરત અહુમદ રજાખાન સાહેબ બરેલી.

પા. ૩૩. અજ તેણે મદીના પણ્ડીશિંગ કૃપની ઠરાચી દારા પ્રકાશિત

દ્વિપરની તરફ અહે એ) ઘની શક્તિ નથી.

(૬૬ તરફથી મૌલના સરકારભ્યાન અદ્વિતીય)

આ અક્ષરો ધ્રમામ ધ્રમને તૈયાર તથા ધ્રમામ ધ્રમને દિવ્યમ અને ઉભ્રમતે મુશ્કેલેમાણી અફુમિતિયે એટલા માટે અપનાંયો કે ધ્રમામ અહુમાં જિન હૃત્યાલ અહૃત્યાનાં રસ્યમાં ભૂજા અનતા અથ જાય છે એવી આન-અતા વરાવતા હુલા. આ વાત નાચન, કાંઈ ધી, જાગી, શક્યાથ છે.

امام الیست حضرت امام احمد بن حنبل رالمتوافق سے ۲۳۱ھ) اپنی کتاب مصلوٰۃہ میں غیر فرماتے ہیں
حوض کثر شفاعة علیک و نیک عذاب تبریز حکم الحدث
والایمان بالمحض والشفاعة والایمان
بعنکوندیکرمه عذاب القبر والایمان بدل المحت
تعصی الارواح ثم ترد في الاجسام في القبر
فیسائلون عن الایمان والتوحید اس
رکتاب المصلوٰۃ ۲۴ طبع تاہرہ)
(ذوق رسد۔ تکین صدر۔ حصہ بولازارہ سرگزار خان صدقہ)

કુટે : તસ્કરીનું સુધૂર અથુ જાહીદ સરફરાજભાન સફર પા : ૬૫

ધમ.મે અહુલે સુનત હત્તરણ દ્વારા અહુમદ જિન હૃત્યાલ (૨૬.) (વડાત
૨૪૭ હિજરી) પોતાની ડિલાય અસલાનમાં લખે છે :-

ଦୀର୍ଘ ହବସର, ଶକ୍ତିମାତ, ମୁନ୍-କର ଅନେ ଲକ୍ଷୀର, ଅଗ୍ରାଥେ ଠାୟ, ଅଲୋକୁଳ ଭୌତତୁ ଝଣେ
ଠାୟଙ୍କ କରିବୁ, ପଞ୍ଜ ଝଣେ କୁବ୍ରାଭା ଶଶିରେଭା ପାଣି ଫୁରବି ଏସି ବାତେ ପର ଧିମାନ
ଲାବତୁ ଜର୍ଦୀ ଛେ ଅନେ ଯେନା ପର ଧିମାନ ଲାବତୁ ପଥ ଜର୍ଦୀ ଛେ କେ
ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଧିମାନ ଅନେ ତୀର୍ତ୍ତିବ ନିଶ୍ଚ ଅବାକ ଥାଯ ଛେ.

અહિલે હઠીસ મસ્લકના સ્થાપક મિયાં નગીર
દહેણી સાહેબનું મંતવ્ય

بافی ملک ایاں ندیر دبلوی صاحب

કુટો : ઇતાવા નજીરિયા પા. ૬-૭ ભાગ પહેલો. અહંકર હૃદાસ એકાઉમી લાહોર
દ્વારા પ્રકાશિત.

તરણુમાં : અને એ કથન પણ સાંચ ઘોડું છે કે રસ્તુલાલા સલલાલાં અલયહે વ સલલાની રૂબુ મુખ્યરક અધિક બેઠા અને સ્થળોએ કર્તૃતી રહે છે. કારણ કે “મિશનાની આયુસાલાંનો અલલાની સલલાલાં અલયહે વસલલાના પ્રકારણમાં હજરત ધૂને મસ્કિદ (રદ)થી “મરાયાન” રિવાયત છે કે :

‘ઇન્નાંલાંબા ભલાયેકુટે સખ્યાણીના ઇલ અર્દે યખલગુની મિન ઉમતી અર્સસાંમે. (રિવાહ અનિસાધ વદારમી.)

એટલે કે નખી સલ્લાહાં અથવા વસ્તુમે ઈરમાયું છે કે અટલાહાં તમાલાએ ડેલાક ફરિસ્તામોને એ કામ માટે નિયુક્ત કર્યાં છે કે તેઓ દુનિયામાં

કરતા રહે છે અને મારી ઉમ્મતમાંથી જે કોઈ માણસ મારા ઉપર સલામ મેળવે છે તો આ કુરિશ્તા તે દૃઢ અને સલામ મારી પાસે પહોંચાડી હેલે.

અને હજરત અયુષુ કુરયરા (રહ.)થી "મરખુઅન" આ શખ્ષે રિવાયત કરવામાં આવ્યા છે.

"અન સલલા અલા ઈન્દ્ર કાંઈ સમયતા વમન સલલા અલા
તાચ્ચેયા અબલગતો. (રિવાહ અલયયાડી કી શુયુસ ઈમાન)

એટલે કે ઇરમાઓં નખી સલલલાહો અલયહે વસલ્વમને કે જે કોઈ શખ્સ
મારી કથ્ય પાસે ભાર ઉપર દૃઢ પછે છે તેને હું ખુદ સાંલળી લઈ છું અને જે
કોઈ શખ્સ દુનેને રહેવાસી છે અને ભાર ઉપર દૃઢ અને સલામ પછે છે તે મારા
પાસે પહોંચાડવામાં આવે છે. એટલે કે કુરિશ્તા લાવે છે. એટલે જે રસુલુલ્લાહ
સલલલાહો અલયહે વ સલલમની હું મુખ્યારું અધાં ઘરો અને અધાં સ્થગોચે ફરતી
હોતે તો હુદ્દીસોમાં એ રીતે પ્રયાન આવત કે જ્યાં ક્રયાં પણ મારો. ઉલ્લેખ થાય
છે અધ્યા દૃઢ અને સલામ પદવામાં આવે છે એ હું સાંલળી લઈ છું અધ્યા
ત્યાં હું મૌલ્યાં થઈ જાઉં છું. પછી કુરિશ્તાઓને એ દૃઢ પહોંચાડવાની જરૂરત
આડી રહેત નહિં.

આથી સાધિત થાય છે કે નખી સલલલાહો અલયહે વ સલલમ દેંક જગ્યાએ
તો નહિં પણ મદીનાવાળી ટખરમાં જરૂર હાજરનાજર હે. ત્યાં પદવામાં આવતા
દૃઢ-સલામને પોતે પણ સાંભળે છે અને ઉમ્મત તરફથી પદવામાં આવતા દૃઢ અને
સલામ દુનિયામાં ફરતા રહેતા કુરિશ્તા ત્યાં જ આપને પેશ કરે છે.

નવામ સિદ્દીકુલ હુસન ખાન સાહેબ

(અહુલ દોસ)

نواب صدليت مسنان خان صاحب لمحات جمیں :-

محمد ابراهیم اور منین دکنارڈ حسینیم (نام मर्गे सूरज योग विकास, حसीन)

شخور دادا رک دھار و عوشن امال دردر (शुद्ध दादा रक दहर औ उषन एमल दरदर)

كست دا لے كر سام كې براب ونے (جوب بر زر زر بر زر تھنھیس بانی ده)

مسانعست. (میں بابر اور میکل میں میں نور کی تھنھیس)

ادبیل الطالب علی (دھنچ اسطالب مت)

معنی حضرات آپیا (کار مسٹر مونٹھ فٹھ)

او صدھم کے ساتھی تھے :-

نواب صدليت الحسن خاجہ

(إِبْرَاهِيم)

زور، سارے الرق

مرذا شریعت زمان مدد رضا

ક્રીટી : સિમાઉલ મોતા. પા; ૨૨૧
સંપાદક : સરફરાજયાન સફર સાહેબ

તરुલુમે : બધા ભૂરણ પણ તે મેમિન હોએ કે કાફિર, જાનની પ્રાપ્તિ, સમજબુઝ, જાણકારી, સાંભળું, આમાલનું તેમની સામે રહ્યું થશું અને જિયારાત કરવા આવનારાચોની આદાનનો જવાય આપવા જે બાધતોઓં સમાન અને કરવા છે. આ વિશિષ્ટતા માત્ર હસ્તરાતે અભિયા અલયહિમુસ્સલાતો વસ્સલામ અને નેઠું આણસો પૂરતી નથી.

ਵਹੀਦੁਅਮਾਨ ਸਾਹੇਬ

ਅਨੁਲੇ ਫ਼ਿਸ

وَحِيدُ الزَّمَانَةِ صَاحِبُ
الْمُسْكَنِ الْمُهَاجِرُ إِلَيْهِ الْمُشَفِّعُ
أَلْ حَدَثَ كَمْ بِشَوَّا مَاظِنَابِينَ

(ابن بدیت) یہ مراحتا سامنے کوئی ثابت نیا ہے اور بے شمار حدیثوں سے جن کو امام سیوطی نے شرعاً مصدقہ دیں تو؛ لفاظ الحدیث، جلد ۲ ص ۱۳۶ (م) ذکر کیا ہے مفردوں کا سلسلہ ثابت ہوتا ہے اور سلف کاؤں پر اجماع ہے مرف حضرت عائشہؓ سے اُس کا انکار نہ ہو سکتا ہے اور ان کا قول شاذ ہے میں معاذ کا قول کر سمعان امک خواہ تھا۔

કોટા : લુગાતુલ હદ્દીસ જિયાદ : ૩ : ૫ : ૧૧૬

તરણુમે : પ્રયત્ને મુરદાચ્છ્વા સાંભળે છે એ વાત વિગતવાર સાખિત કરી છે અને ધર્માભ સિધુલાંથે શહેરસ્કરમાં હલ્લેઅની છે એ સંપ્રાયાંખ હઠિસેથી મુરદાચ્છ્વા સાંભળે છે એ વાત સાખિત થાય છે અને 'સલાલ' (અમારિ ધર્મ ગૈત્રી આલિમો)નો ચાચ અંગે 'ધૂજનાય' (સર્વ સંભાતિ) છે. ભાત્ર કૃપરત આપેશા (રદ્દ). એ તેને ધન્યારદ કર્યો હોવાનું નોંધાવું છે અને તેમનું એ કથન અપવાદ છે નેવું કે મુખ્યાવિષાનું એ કથન કે મેરાજ એક સપત્રુ હતું.

ਪੀਰ ਅੰਦਾ ਘੜੀਤਿਵੀਨ ਰਾਖੇਹੀ ਸਾਡੇ

(અહેં હટિસ)

پیر جعفر بن ابی داود راشدی صاحب (ابحدیث)

حدیث حفظ انسان سے فرمائیں کہ میرے ذکر کے کتنے کتب میں اسی طرزِ حقائق تعالیٰ دلیل حدیث سے کہی استدلال کرتے ہیں مگر وہ بھی ان کی دل میں نہیں کی کہ حدیث بخاری میں اس طرز سے۔

جوایں اپیال کا برس کر بر قت مرد اپنی بکاروں دلت کوں کرنے والے ووٹے ہے ہر جل المعرفت سے کو اعلان تھے جب تاں سوت نہ کیجاتا
چے جوال کے لئے اور دم بیکار پر بولائی مادر کی سوڑتی میں ووٹے کے دلائے کا سر رکھا کر دکھے۔

فی حدیث اصحاب السنن و صحیح ابو عوانہ: وعده
امحای سن کی صیحت میں ہے یہو شرط فی ووٹے چیز کی بیویوں سے
دنیہ فیت درود حس فی جلدہ فیاتیہ ملکان غیبلسان
اس کی درست ہمیں ولاد خاتمے دلخوش سے کیا اس نے تے
فیقولان ل من ربک الحدیث و قیہ و ان اکھاڑا
یعنی اسے جملائیں اولاد سے کچھ بیسیں تھے سکن جا گلوٹ
تفاد فیہ ووچہ فی حصہ و فاتیہ ملکان غیبلسان
حدیث۔ کہ اف المخت ملک، ۳۴، المسنی عمر

پس بفرشتے ہیں آئینی ووڑے جھائیں ہیں
پس براستہ نارہ من علی النذر اے کھکنڈہ کے سنتے میں خلافت ہیں پلک بیویوں سے جھائیں اس
کے ساتھ میراث کا کوئی تعلق نہیں۔

﴿وَمِّنْهُ تَحْذِيدُ خَالِقِهِ وَأَنَّهُ بِيَدِينِ رَاشِدِيِّ حَمْبَ

کوئی : پاانا ۶۹۵ تے ۶۹۶ بھارتیہ لے پکھ : بھٹیڈیں راشیدی سا ڈی.

તرکوں میں : پھر اجڑا سا ڈیم بھردا ہے سانچوں چے اے م بھاننا رامیانی
کھلیکوئے رکھ کر تاں لے ڈیم چے۔

اے ۰۷ ریتے ڈکٹون-اے ایل (جہادیہ نے ایکواں) واٹی! ہڈیسنا ایا ڈارے
پاٹ تے ایسا ڈلیل ڈرے ہے، پر تھوڑا تے مانی اے ڈلیل پاٹ ڈکنی نہیں۔ اے ہڈیس
بھوپالی چیل ۱ پا۔ ۹۸۷ پر اے ریتے ہے :-

اے ننسدھی ریتیاٹ ڈے کے نامی سلطانلواہو ایلیاٹو و سلطانے ڈرمائیو کے
بمانے جیا رے بھرماں را بھاوا میں آے ہے اے نے تنا بھڑا پاٹا ڈٹے ہے اے رکھے
کھڑھی ڈے تے ایمنا لے دنا ایکواں سانچوں چے تا اے ڈریکھتا ایا ڈے اے نے تے
بھسکے ہے اے ڈٹے ہے کے تے جوانا بھوکھم (سلطانلواہو ایلیاٹو و سلطان)

ویشے نہ ڈھنے ڈھے ہے؟

اے ۰۸ ایک : ایسا ڈیم ڈرے ہے کھیاٹیا سوواں نہیں، بھکڑے تے سبھنی
وان ہے کھا رے ڈکن ڈریا را پاٹا ہری ۲۶۴ ڈیم اے ڈریکھتا تے نے ڈھاٹے ہے تا
اے سبھے تے سوواں پوچھا مائے ایکواں ڈریا را پاٹا ہے، پھیل اے ڈکھنی ۲۷۰
اے ڈیم ایکا ایڈیسماں ڈکن پاٹا ہے ڈریا را سپاٹ ڈلکھیم ہے۔

اے سکھا ڈے سکن نانی ہڈیس کے نے ایسے ایکواں ووچے سکھی ڈھی ہے
تماں اے م ڈے کے تینی ۳۷ شریارماں پاٹی نا بھاوا میں آے ہے، اے
بھریکھنا تے نی ڈے آے ہے، تے نے بھسکے ہے اے نے تین ڈھے ڈھے تا ریا رکھ ڈیا ڈیکھ
ہے؟ ایل ہڈیس (اے نے تمماں ہے) اے ڈھاکھنی ۳۷ تنا ہے پاٹی نا بھاوا میں
آے ہے، تنا پاٹے اے ڈریکھتا آے ہے اے نے بھسکے ہے۔

اے ۰۹ ہڈیس نیپاٹا کسپد واتا ڈیکھ ڈے ڈیکھتا ہا

સાંભળવા અંગે મતબેદ નથી વિવાદ એમાં છે કે મુરડો સાંભળે છે કે નહિં તેની સાથે આ હંદીસને ઠણો સરેઠાર નથી.

આથી બાળણવા મદહું કે દરેક મદહું પોતાની ફુલયાં કટારમાં છુબરું થઈ જાય છે અને સાંલળગાળા લાગે છે રણ્ણ અભિનાહ તચાલાતું એ કરમાન કે આપ (સત્તલસ્તાડો અથવા વિશ્વાસ) ધ્રમરવાળાને નથી સંભળાવી શકતા તો કદાચ તેને અર્થ કોઈ એવાં મદાં છે કે કોઈ ખાસ કારણસરે જીવતાં નથી થઈ શકતાં.

અમે અમારી હિતાભેની ન તો કોઈ ભંગ વસુલ કરીએ છીએ અને ન કોઈ પર પ્રકાશન કે પ્રચાર માટે પ્રતિષ્ઠંખ મુક્તિએ છીએ.

